

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 004792 18 Uvp
Banjaluka, 19.11.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Maje Savić, u upravnom sporu po tužbi B. d.o.o. D., (u daljem tekstu tužilac), koga zastupa punomoćnik T. S., advokat iz D., protiv akta broj ... od 11.07.1990. godine tuženog Grada D., Gradonačelnik, radi djelimičnog poništenja tog rješenja u predmetu preuzimanja građevinskog zemljišta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u D.u broj 13 0 U 004792 18 U od 29.05.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj 19.11.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, rješenje Okružnog suda u D.u broj 13 0 U 004792 18 U od 29.05.2018. godine se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

O troškovima spora odlučiće Okružni sud u D.u.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je kao neblagovremena tužba podnesena protiv akta tuženog označenog u uvodnom dijelu presude, kojim je određeno da se preuzima iz posjeda dosadašnjih nosilaca privremenog prava korištenja i dodjeljuje Samoupravnoj interesnoj zajednici stambeno-komunalnih djelatnosti D. – Osnovnoj zajednici stanovanja i uređenja građevinskog zemljišta D. u svrhu izgradnje i rekonstrukcije raskršća Ulice ... i puta M-17 u D., građevinsko zemljište označeno u tački 1 dispozitiva. Naloženo je Zemljišno-knjižnom uredu Osnovnog suda u D.u da na osnovu ovog rješenja na zemljištu iz tačke 1 izvrši uknjižbu prava korištenja u korist Samoupravne interesne zajednice stambeno-komunalnih djelatnosti– Osnovne zajednice stanovanja i uređenja građevinskog zemljišta D., te briše dosadašnje korisnike (tačka 2 dispozitiva). Određeno je da za preuzeto predmetno zemljište naprijed navedenim ranijim korisnicima odnosno nosiocima privremenog prava korištenja pripada pravo na naknadu koja će se odrediti nakon pravosnažnosti tog rješenja (tačka 3 dispozitiva).

Odbacivanje tužbe sud obrazlaže stavom da je tužba izjavljena protiv rješenja donesenog 11.07.1990. godine dozvoljena u smislu odredbe člana 51 Zakona o građevinskom zemljištu ("Službeni list SR BiH" broj 34/86, 1/90 i 29/90), ali je neblagovremena shodno odredbi člana 15 stav 2 Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 109/05 i 63/05, u daljem tekstu ZUS), jer je podnesena 27 godina nakon donošenja osporenog rješenja, te da je sasvim izvjesno da je tužilac imao saznanja i bio upoznat sa statusom i privedenosti namjeni predmetnog zemljišta, s obzirom na to da je akt donesen na

sjednici SO, koje sjednice su javne, a svi akti doneseni na istim objavljeni u „Službenom glasniku Opštine“, da je povodom spornih nekretnina tužilac vodio više postupaka pred više organa, jer su na osnovu konačnog i pravosnažnog rješenja SO D. broj ... od 16.06.1970. godine i ugovora o davanju građevinskog zemljišta na korištenje od 27.06.1970. godine, njegov pravni prednik i pravni prednik d.o.o. O. D., pored ostalih i na toj parceli, stekli pravo korištenja u svrhu izgradnje zgrade motela i zgrade autobuske stanice sa prilazima i parkiralištem na jednake dijelove, pa kako je osporeni akt dostavljen J. J. H., jednom od ranijih nosioca privremenog prava korištenja preuzetog zemljišta, to je izvjesno da je dostavljen i pravnim prednicima tužioca i d.o.o. O. D.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje rješenja, tužilac osporava njegovu zakonitost zbog povrede pravila postupka uz prijedlog da se zahtjev usvoji, preinači osporeno rješenje, usvoji tužba i poništi tačka 1 alineja 2 rješenja SO D. od 11.07.1990. godine i naknade troškovi postupka prema troškovniku, uvećano za troškove sastava zahtjeva u iznosu od 1.316,25 KM ili da rješenje ukine i predmet vrati sudu na ponovno odlučivanje, uz obrazloženje da Zakon o opštem upravnom postupku (Službeni list SFRJ broj 47/86) koji je važio u vrijeme donošenja spornog rješenja Skupštine opštine D., ne predviđa dostavljanje upravnog akta putem javnih sjednica organa koji donosi upravni akt ili objavljivanjem upravnog akta u Službenom glasniku, da činjenica da je akt dostavljen H. J., ne podrazumijeva da je taj akt dostavljen i tužiocu, da tužilac povodom sporne nekretnine nije vodio nikakve postupke pred bilo kojim organom, niti je upoznat sa statusom privedenosti namjeni te parcele koja je, kako je navedeno u tužbi, pogrešno identifikovana da odgovara novoj k.č. broj 6958/6, a zbog koje greške u identifikaciji, koja je nastala u postupku koji je prethodio donošenju spornog rješenja 11.07.1990. godine, došlo i do pokretanja ovog upravnog spora.

U odgovoru na zahtjev tuženi ističe da su navodi zahtjeva neosnovani zbog čega predlaže da se zahtjev odbije i potvrdi osporeno rješenje Okružnog suda u D.u.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijano rješenje i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39 ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pravilno se u zahtjevu ukazuje da je sud pogrešno primijenio odredbe o dostavljanju akta tuženog tužiocu.

Odredbom člana 15 stav 2 Zakona o upravnim propisano je da se tužba podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci koja podnosi tužbu.

Nesporno je da tužiocu nije dostavljeno rješenje pravnog prednika tuženog broj ... od 11.07.1990. godine o preuzimanju spornog zemljišta k.č. broj 6958/6, niti mu je dato pravo da učestvuje u tom postupku, te da sud ne spori ni činjenicu da tužilac ima položaj zainteresovanog lica u ovoj upravnoj stvari.

Okolnost da je akt donesen na sjednici koja je javna, da se ti akti objavljuju u službenom glasniku, da je povodom spornih nekretnina tužilac vodio više postupaka pred više organa, a da pri tome sud ne pominje eventualno o kojim se postupcima radi i da li je zaista sporna nepokretnost bila predmet odlučivanja, kao i da je akt dostavljen J. J. H., ranijem nosiocu privremenog prava korištenja prije 27 godina, ukazuje da u upravno sudskom postupku nije raspravljena odlučna činjenica da li je predmetno rješenje dostavljeno tužiocu, odnosno da li je i kada tužilac saznao za njegovu sadržinu.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužiocu dostavljen navedeni akt 11.12.2017. godine. U takvoj situaciji rok za ostvarenje pravne zaštite – podnošenja tužbe, teče od dostavljanja upravnog akta koji se pobija tužbom. Zato će nižestepeni sud u ponovnom postupku na nesumnjiv način raspraviti tu odlučnu činjenicu i nakon toga će biti u mogućnosti donijeti pravilnu i zakonitu odluku o blagovremenosti podnijete tužbe.

Slijedom iznesenog, pobijanim rješenjem je ostvaren razlog povrede iz odredbe člana 35 stav 2 ZUS, iz kojeg razloga je na osnovu odredaba člana 40 stav 1 i 3 istog zakona, zahtjev uvažen, pobijano rješenje ukinuto i predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje.

Odluka o troškovima zasniva se na odredbi člana 397 stav 3 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), u vezi sa članom 48 ZUS.

Zapisničar
Maja Savić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić